

Tensta språkkafé på utflykt till Medelhavsmuséet 2019-03-22

Sammanställning av Stig Rosenlund

Vi samlades 13:00 i konsthallen och tog tunnelbana till Kungsträdgården, som ligger några meter från muséet. Där mötte oss guiden Dimitra. Vi har varit där förut, 2017-10-27.

I konsthallen, rummet med Olivias utställning.

Gustav Adolfs torg intill muséet.

Guiden Dimitra.

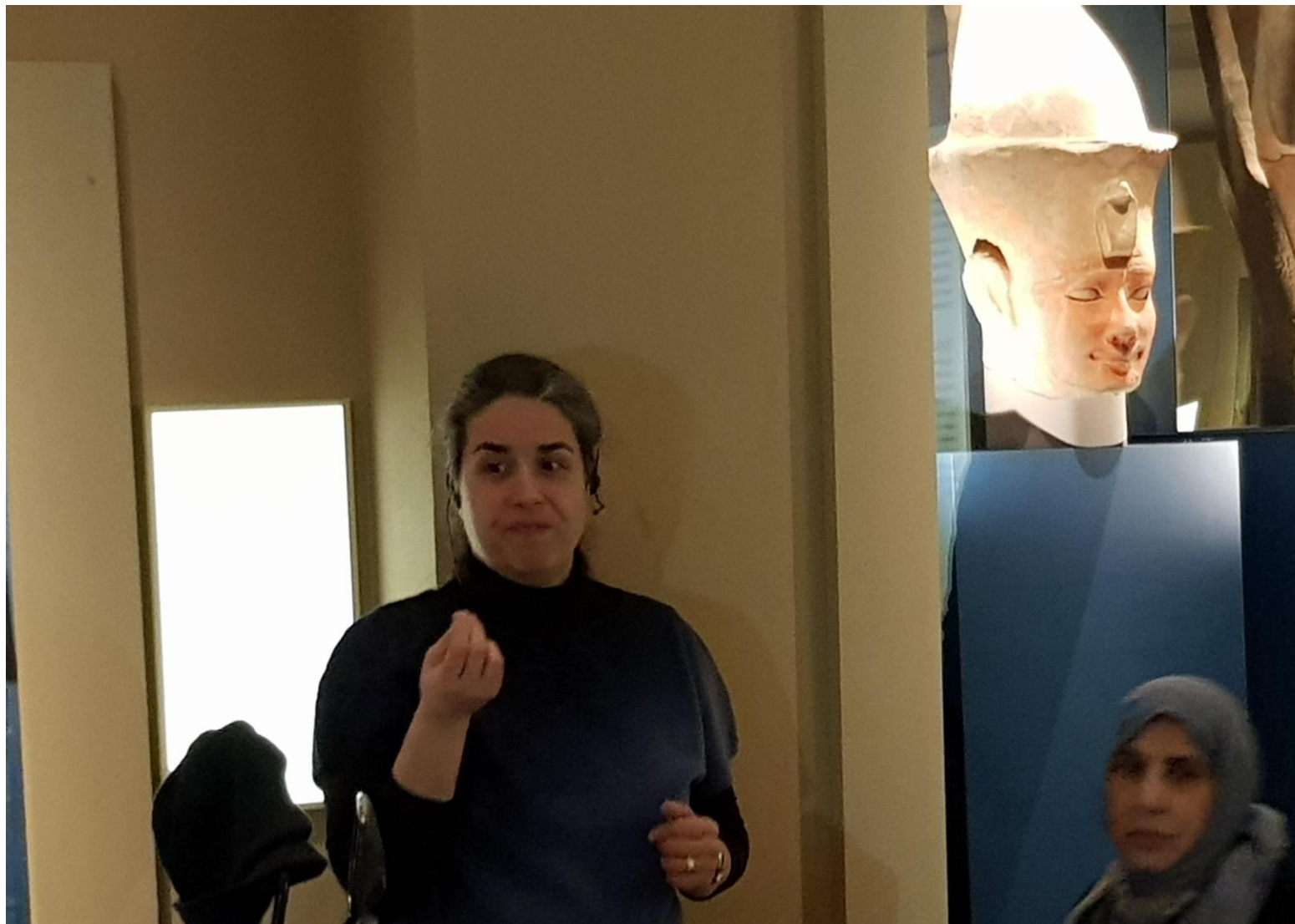

Byliv

För de flesta egyptier kretsade livet kring familjen och hembyn. En av de bäst bevarade byarna ligger i närheten av Konungarnas dal i västra Thebe. I byn bodde gravarbetarna och deras familjer. Platsen kallas idag Deir el-Medina och där finns ruinerna av bybornas hus, gravar och helgedomar. I och omkring byn har arkeologer hittat tusentals texter, de flesta skrivna på stenflisor, som omfattar allt från kvitton och rapporter till brev och poesi. Tillsammans ger de en unik inblick i livet i en egyptisk by.

Illustration av en typisk by i Deir el-Medina. Bilden är baserad på de få bevarade ritningarna av byggnader i området.

Village life

For most Egyptians, life centred around their family and village.

One of the best preserved villages is located near the Valley of the Kings at Western Thebes. This village was the home of the tomb builders and their families. Today, the place is called Deir el-Medina and the ruins of the villagers' homes, tombs and shrines can still be seen here.

Archaeologists have found thousands of texts in and around the village, most of which are receipts, reports, letters and poetry written on small pieces of stones. Together, they provide a unique insight into life in an ancient Egyptian village.

Illustration of a typical village in Deir el-Medina. The image is based on the few preserved drawings of buildings in the area.

Mumie av en tioårig pojke. Den fanns tidigare i Norra Latins läroverk och troddes då vara en flicka.

Vägen till ett evigt liv

För egyptierna var döden en passage från livet på jorden till en ny och bättre tillvaro på dödsrikets välsignade vassfält.

Men vägen dit var inte lätt. För att ta sig förbi alla väktare och genom alla portar gällde det att vara väl förberedd.

Texter skrevs in på gravväggar, kistor och papyrus för att leda den döde rätt. Hans namn skrevs överallt i och utanpå graven, så att han inte skulle glömmas bort. Och hans kropp mumifierades för att inte förmultna. Den behövdes som själens boning även efter döden.

Den viktigaste förberedelsen var ändå att leva ett rättfärdigt liv.

Varje människas liv, alla hennes tankar och handlingar, kontrollerades efter döden, då hennes hjärta vägdes inför Osiris domstol.

Där avgjordes vem som fick fortsätta in i det eviga livet på andra sidan.

 Lyssna på ett brev, skrivet av Butehamon till sin avlidna hustrus kista.

The way to eternal life

For the Egyptians, death was a passage from life on earth to a new and better existence among the sacred Field of Reeds in the Realm of the Dead. However, the road there was not an easy one. In order to get past all the guards and through all the gates, one had to be well prepared.

Texts were inscribed on tomb walls, coffins and papyri in order to lead the deceased right. So as not to be forgotten, the name of the deceased was written everywhere, both inside and outside of the tomb. The body was deemed the abode of the soul also after death and thus, mummified to prevent it from decomposing.

However, the most important preparation was to live a righteous life before death. The life, all the thoughts and actions, of every man and woman were assessed after death when their hearts were weighed before the Court of Osiris. There it was determined whether or not the owner of the heart was allowed to continue into eternal afterlife.

 Listen to a letter, written by Butehamon to his deceased wife's coffin.

Djurmumie.

